

DOMINICA III. POST 271

Pentecosten. Lucæ XIII.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis similitudinē hanc: Homo quidam fecit cœnam magnā, & uocauit multos. Et rel.

OMnipotens deus in exordio mūdanz formationis, ad se cognoscendū, scēp ppetualiter laudandū, duas rationabiles creaturas, angelicā scilicet & humanā, cōdidit. Sed q̄a angelica magna ex parte per superbiam lapsa est, humanæ naturæ stantiniuidit, eamq̄ ad lapsum peccādi traxit, atque paradisi delicijs priuauit. *Sapientia* Vñ scriptū est: Inuidia diaboli mors introiuit in orbē terrarū. Has delicias primū hō amisit, qm̄ in paradiso præcepta uitæ contempsit. Expulsus autē à paradiso, tā longē ab eius delicijs peccando effectus est, ut uix eas nominatas recordari possit atq̄ spiritales paratus tangere, nisi per similitudines & parabolas. Quia hoc inter carnales & spiritales delicias distat, qm̄ carnales deliciae, cū habentur, in fastidio sunt: cum uero nō habentur, in desiderio. Ac contra, spiritales deliciae tūc in fastidio sunt, cum nō habentur: cum uero habentur, eduntur: & quāto magis degustantur, tāto ampliū desiderantur. Hinc & Psalmista ait: Gustare & uidere quoniam suauis est dominus. Primum dixit, gustate: deinde, uidete. Ac si diceret: Eius dulcedinē percipere non potestis, si hāc minime gustastis. De quo & apostolus Petrus dicit: Si em̄ gustastis quoniā dulcis est dominus. Quia ergo ab earum degustatione homo peccando lōge recesserat, pius & misericors deus nolens humanā na-

turā, quæ aliquid fragile ad delinquendū habuerat, perire perpetuo, iterū pœnitentibus has delicias præparauit, atq; ad earum saporem hominibus denunciandum, seruum suum misit. Nam (ut supra retulit euangelista) cum diceret dominus pharisæo, à quo fuerat inuitatus, **Cum facis prandium aut cenam, noli inuitare eos qui te iterum reinuitent, & fiat tibi retributio, sed uoca pauperes ac debiles, & beatus eris, quia non habent, unde retribuāt tibi, retribuetur enim tibi in retributione iustorum, quidam de circumstantibus dixerunt: Beatus qui manducabit panē in regno dei.** Et dominus ad illos: [**Homo quidam facit cenam magnam, & uocauit multos.**] **Spiritualiter homo iste deus est intelligendus, de quo scriptum est: Homo ē, & quis cognoscit eum? Et iterum: Homo natus est in ea, & ipse fundauit eā altissimus. Qui uere homo uocatur ab humanitate, quia benignissimā largitatē quotidie generi humano exhibet. Qui fecit cenā magnā, quia indeficientem satietatē in æterna dulcedine electis animabus præparauit. Vocauit autem multos, primum per semetipsum Iudæis prædicando, postmodum per prædicationem apostolorū ex quatuor mundi partibus populum gentium ad fidem uocando, de qua uocatione per Psalmistam dicitur: Annūciaui & locutus sum, multiplicati sunt super numerum, Super numerum reprobi multiplicantur, quia extra numerum electorum inueniuntur. Multi enim uocantur, sed pauci ueniunt: quia multi intrans in ecclesiam per fidem, sed pauci saluantur per operationem. Et ne de ignorantia homines excusationem haberēt, misit seruum suum hora cenæ dicere inuitatis ut uenirēt. Seruus iste qui ad inuitandos alios mittitur, ordinē præ-**

POST PENTECOSTEN 173

dicatoꝝ significat. Qui dum uerbum diuinum intra ecclesiam annūciant, quasi plurimos ad cœnā uocāt. Non solum em̄ diuinæ pietati satis fuit, quod æternas delicias nobis sp̄parauit, sed etiā seruis missis, eorū dulcedinem nobis enunciauit. Ex quibus unus erat ille, qui dicebat: Pro Christo legatiōe fungimur, tanquā deo exhortāte p̄ nos. Rogamus ergo in Christo, recōciliāmini deo. Hora cœnæ, finis est seculi, ille scilicet, de quo Paulus ait: Nos sumus in q̄s fines seculorū deuenerūt. Et Iohānes: Filioli, nouissima hora est. Quāuis em̄ apud antiquos cōsuetudo fuerit, ut semel in die prāderent, & hoc conuiuū & prandū & cœna uocaretur, tamen apud usum nostræ locutionis, post prandium cœna restat, post cœnā autē nullum conuiuū remanet. Vnde nō incongrue per hanc cœnam dies iudicij, siue illud æternū cōuiuuium figuratur, ad quod qui peruenire meruerint, nō esuriunt neq; sitiēt amplius, neq; nocebit eis estus aut sol: quia miserator eorū reget eos, & ad fontes aquarū potabit eos. De qua cœna per Iohannē dicitur: Beati q̄ ad cœnā nuptiarū agni uocati sunt, in his sc̄da mors nōn habet potestātē. Cuius cœnæ participationē se nouerat habere, qui dicebat: Dominus pascit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuē ibi me collocauit. Et itē: Satiabor dū manifestabitur gloria tua. Tāto ergo ad hanc cœnā festinātius currere debemus, quanto post hanc aliā inuenire nō nouimus, dño monētes Currite dū lucē uitæ habetis, ne tenebræ mortis uos cōprehendant. Nā ut fastidiū auferret, subiunxit, dicens: Quia iam parata sunt omnia. Omnia em̄ parata sunt, quia ille singularis agnus occisus est, in cuius præparatione om̄ia præcellerūt. Siue om̄ia p̄

1 Cor, 10

3raie 48

rata sunt, quia nullum exemplū uirtutis est, quod ad
 nostram imitationem in operibus sanctorum nō sit
 declaratū. Iam em̄ innocentia Abel audiuius, obe-
 dientiam Abraę, constantiam Isaac, tolerantiam Ia-
 cob, castimoniā Ioseph, mititiā Moysi, misericordiā
 Dauid, patientiā Iob, & finē dñi uidimus. **Et cepe-
 runt oēs simul excusare.** Offert deus quod roga-
 ri debuerat, dare paratus est nō rogatus, de quo uix
 credi potuit, qđ largiri dignaretur, etiā postulatus.
 Inuestigandę enim sunt deliciae dñi, etiamsi fuissent
 abscondita. Nunc autē manifeste paratae sunt, & in
 adeas accipiēdas pigri & fastidiosi sumus. Quod id-
 eo fit, quia plus terrenis desiderijs, q̄ celestibus inha-
 mus. Vñ & subdit: **Primus dicit ei: Uillā emi,
 & necesse habeo exire & uidere illam: rogo te, habe
 me excusatū.**] Quid per uillam, nisi terrena designat
 substantia? Exiit ergo uidere uillā, qui ut terrenā ac-
 quirat substantiā, in exterioribus rebus semetipsum
 implicat. Sunt enim nōnulli, qui diuitiarum tempo-
 raliū cupiditate capti, ut ditiores & potentiores alijs
 appareāt, diuersis artibus & ingenijs, terrenis nego-
 cijs inferuiunt. Dumq; æternam uitam aut uix aut
 tarde ad memoriā reducant, etsi non uerbis, tamē
 operibus ad conuiuū dei uenire negligūt: quia sicut
 ait **Apostolus, Nemo militans deo, implicat se nego-
 cijs secularibus.** Et sicut dominus dicit in euangelio,
 difficile qui pecunias habent, intrabūt in regnū cae-
 lorū. Igitur qui toto desiderio peragendis superfluis
 curis & mundanis intēdit, magis seculum imitari ui-
 detur quā deū, sicut Iacobus apostolus ait: **Qui uo-
 luerit amicus esse seculi huius, inimicus dei constitui-
 tur. Et iterū: Qui uolunt diuites fieri, incidunt in ten-**

2. Tim. 2

1. Tim. 6

rationē & in laqueum diaboli, & desideria multa & inutilia. Et alter dixit: Iuga bouū emi quinq; et eo probare illa. rogo te, habe me excusatiū. Quid in quinq; iugis bouū, nisi quinq; sensus corporis intelliguntur, uisus uidelicet, auditus, gustus, odoratus & tactus: Qui bñ iuga uocātur, q̄ in utroq; sexu geminātur. Quos sensus ideo accipimus, ut inter bonum & malum discernere ualeamus. Sunt etenim nō nulli, qui sensus corporis, quos acceperunt ad usum naturæ, in usum cōuertūt culpa: & oculos quidē ad concupiscentiam, & aures aperiunt ad audiendā libenter detractionē, linguā ad maledictionē, manus ad proximi læsionē, nares ad illicitū odorē. Dumq; semetipsos obliuiscētes, aliena opera ad derogandū curiosius inquirūt, scilicet, nō ut corrigant aut emendant, sed ut dijudicent & contemnant, ad conuiuū dei non ueniunt. Vnde bene de quinq; iugis bouū dicit, [eo probare illa.] Solet enim probatio aliquā ad curiositatem pertinere. Qui enim de alterius oculo festucam eijcere nititur, ut sanctior & iustior uideatur cæteris, in suo trabem nō uidens, quasi ad p̄banda iuga bouū egrediens, ad conuiuium dominī non uenit. Graue nanq; curiositatis est uitiū, qui dū alienas actiones dijudicat, semetipsum obliuiscitur. Tales significauit Dina Iacob filia, quæ cum egressa esset ut uideret mulieres regionis illius, uidelicet Sichem, ad quā ingressa fuerat cū patre & fratribus, turpiter à Sichem Emor filio cōstuprata, patre interueniēte & fratribus pugnātib; liberata, ad paternam domum reuersa est. Quādo enim mens infirmantiū actiones curiose perscrutatur, quasi Dina filia Iacob mulieres regionis uidere desiderās, à paterna domo

egreditur, id est, à semetipsa recedit: sicq; uiolata uir-
ginitate ad domū paternā reuertitur, quia solet con-
tingere ut in ipsē uitis deterius labatur, in quibus
acrius alios iudicabat, quā decebat. Et sicut Dina fi-
lia Iacob, nisi patre interueniēte & patribus pugnāti-
bus liberari non poterat: ita quoq; actio curiositatis
eripi non poterit, nisi domino miserante & sanctorū
orationibus interuenientibus. Qui ergo adhuc in
ætate puellari, i. nouellus in conuersatione fuerit, in
paterna domo maneat. i. in secreto sui pectoris se an-
te se ponat, & iuxta euangelij præceptum intrēt in cū-
biculum, & clauso ostio oret patrem suum. Illi autē
ad aliorum actiones corrigendas foras pcedere de-
bent, quos & morū grauitas, & ætatis maturitas, &
diuturna sanctitas, atq; temperata discretio idoneos
reddit. Notandū quod & is qui propter uillam, & is
qui propter quinq; iuga bouū uenire excusat, in excu-
satione sua eadē uerba proferunt, cū dicunt: [Rogo
te, habe me excusatum.] Cum em̄ dicit, [rogo te,]
humilitas sonat in uoce: cum autē subiungit, [habe
me excusatū,] superbia oñditur in actione. Sunt em̄
nonnulli infirmæ mentis hoīes, qui suaue iugū Chri-
sti suscipere metuūt, & tñ in iniquitatibus suis iacere
nō formidant. Tales (ut Psalmista ait) illic trepidau-
erunt timore, ubi non est timor. Quibus cū à doctori-
bus prædicatur, ut prauitates suas deserāt, & secula-
ria desideria abnegent, rñdere solent: Rogo te, ora
pro me, hoc tñ agere nō possum. Cum ergo dicit,
Rogo te, ora pro me: & cū dicit, Hoc agere nō pos-
sum, quid aliud est, nisi quia humilitas sonat in uoce
& superbia in actione? Tales significauit Petrus ad-
huc in infirmitate positus, qñ uiso miraculo piscium,

dixit: Exi à me, quia hō peccator sum dñe. Sed qui se peccatorē cōsiderat, deū à corde suo nullo modo repellat, sed quo magis se impium intelligit, eo magis misericordiā dei imploret. **Et alius dicit: Uxorē duri, & ideo nō possum venire.** Quid per uxore, nisi uoluptas carnis designat: Nec mirē. Solet em̄ per licitā rem, res illicita figurari. Coniugiū nanq; est res licita, quia à deo cōcessum est, sicut scriptū est: Erunt duo in carne uua. Et Apostolus: Quos deus cōiūxit, hō non separet. Sed dum pleriq; non pro desiderio filiorum, sed p̄ sola carnis delectatiōe explenda illud suscipiunt, ad conuiuiū dei uenire recusant, cōparati iumentis insipientibus, & similes facti sunt illis, in quorum uituperationē per prophetā dicitur: Equi amatores & emissarij, unusquisq; ad uxorem proximi sui hinniebat. Et iter: Quorū carnes sicut carnes asinorū, & sicut fluxus equorū fluxus eorū, quibus per Prophe- tam dī: Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus nō est intellectus. Tres ergo ordines dñs excusationum cōmemorauit, q̄a tria sunt spiritualiter uitia, in quibus genus humanum maxime implicatum, ad conuiuiū dei uenire contēnit, per quæ & diabolus Iesum Chri- stum tētauit, id est, per auaritiā, per curiositatem, quæ pertinet ad uanam gloriam, & per cōcupiscen- tiam carnis. i. per gulam: quæ solcite nos cauere lo- hānes apostolus admonet, cum dicit: Charissimi, no- lite diligere mūdum, neq; ea quæ in mundo sunt: q̄a omne quod in mundo est, cōcupiscencia carnis est, & concupiscencia oculorū, & ambitio seculi. Emptio er- go uillæ, ad ambitionē seculi pertinet, id est, ad auaritiā, probatio quinq; iugorū boum, ad cōcupiscen- tiam oculorū, id est, ad curiositatem, cōiūctio uxoris,

Jeremi. 2

ad concupiscentiam carnis, id est, ad luxuriam. **A**lios enim superbia inflat, alios luxuria maculat, alios cupiditas uel curiositas deuastat. **E**x earum enim radicibus multi uitiorum rami pullulant, qui multos a conuiuio dei reuocant. Fugientes ergo superiora uiria, non aliorum nequitias perscrutemur, sed ad nos reuersi, cogitemus tales nos fuisse, aut tales nos esse posse. **C**upiditate & auaritia fugiamus, & pauperes esse propter Christum desideremus, ut ait **A**postolus: **H**abentes uictum & uestimentum, his contenti simus. **P**etulantiam non solum fugiamus, sed etiam a licito usu coniugii abstinemus: & (secundum **A**postolum) habentes uxores, simus tanquam non habentes. **E**t reuersus seruus nunciavit haec domino suo. **S**eruus iste (ut supra dictum est) speciem tenet doctorum. **N**unciat ergo seruus domino suo uerba excusantium, cum doctores pro illorum erroribus dolent, atque simpliciter dominum deprecantur, quod uerbum dei despiciere cognoscunt & ad cenam uenire. Sed nunquid quia auari, quia curiosi, quia luxuriosi uenire contemnunt, locus conuiuii domini uacuum remanebit? **N**on. **A**udi sequentia: **T**unc iratus paterfamilias. **Q**uæritur quomodo iste paterfamilias irasci dicitur, quem figuram dei diximus tenere, cum in deo nulla ira cadat, nulla mutabilitas sit. **A**d quod dicendum, quia more nostro scriptura loquitur, ut per uisibilia inuisibilia intelligamus. **N**eq; enim aliter intelligere poteramus. **S**icut enim rex tunc iratus dicit, quando in peccatores uindictam exercet, ita deus omnipotens illis iratus apparebit, quos pro peccatis puniet. **C**æterum uere in sua natura immutabilis est, & irasci nunquam potest, sicut de eo quidam sapiens testatur: **T**u autem domine sabaoth cum tranquillitate iudicas. **E**t apostolus: **A**pod quem non est

transmutatio. De quo etiam Psalmista ait: **Deus iudex iustus, fortis & patiens, nunquid irascitur de die in diem?** **Dixit seruo suo: Exi cito in plateas & vicos ciuitatis, et pauperes ac debiles, cæcos & claudos cōpelle intrare.** Plateæ à latitudine dicunt, uicus aut à cōuiuantibus nomē accepit. Superbis ergo uenire cōtēnentibus, humiles pauperes colliguntur: quia dignū est, ut q̄s mundus despiciat, deus eligat. Quia (sicut ait **Ap̄tus**) infirma mundi elegit deus, ut cōfundat fortia: & ignobilia mūdi & contēptibilia elegit, & ea quę nō sunt, ut ea quę sunt destrueret. Vbi colligere possumus, quia p̄ infirmitates membrorū, infirmitates mentiū expressæ sunt. Pauperes em̄ & debiles sunt, qui se apud semetipsos despiciunt. Cæci, q̄s intellectus scripturarū nullo ingenio illuminat. Claudī, q̄ per intellectum uiam dei uident, & tñ p̄ infirmitate mentis per eā currere formidant. Et hi ergo qui colliguntur, peccati uinculo tenentur, sicut & illi qui uenire cōtempserāt. Sed pauperes humiles colliguntur, superbi uero p̄tōres despiciuntur. Frequēter enim illi facilius ad deum conuertuntur, q̄s mundi prosperitas diuersis occupationibus non ligat. **Et ait seruus: Dñe factū est ut imperasti, & adhuc locus est.** Actū diceret: iam pars quædam ex Iudæis credidit, sed adhuc locus restat, ubi multitudo gētiū subinroeat. De quibus adhuc subdit: **Et ait dominus seruo: Exi in uias & sepes, & compelle intrare, ut impleatur domus mea.** Cum superius dominus de plateis & uicis aliquos colligere præcepit, populū Iudæorū significare uoluit, q̄ suburbanā habitationem accepit: quæ in urbibus quasi in uicis debebat, & in legalibus insti

tutis quodammodo excultus fuit. Nunc autem cum de uis & sepibus alios intrare compellit, gentile populum intelligi uult agrestem & quodammodo à cultura dei alienum. Primū ergo in plateas & uicos misit, quia prius ad gētem Iudæorum prædicatores suos destinauit, dicens: In uiam gētium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorū ne intraueritis, sed ite potius ad oues quæ perierunt domus Israel. Illis autē maxima ex parte nō credentibus, gentiles uocant, cum dicitur: [Exi in uias & sepes, & compelle intrare, ut impleat domus mea.] In uia quippe lata & spatiosa, quæ ducit ad mortem, gentilis populus erat, & tortuosis flexibus more sepium, uarijs criminibus & peccatis alligatus. Sive certe (ut quidā uolunt) cū superius diuites aliquos colligere præcepit, populum Iudæorum significat, ut dictum est. Per illos autem, qui de plateis uocantur, gentium populus designat, qui ex altitudine uel longitudine uitiorum, per prædicationem apostolorum, ab idolorum culturis ad uerū deum conuersi sunt. De quibus dicitur: [Pauperes ac debiles &c.] Pauper em̄, debilis, cæcus & claudus, gētilis populus erat. Pauper erat, quia delicias paradisi perdidit: debilis, quia à bono opere torpebat: cæcus, quia in tenebris & umbra mortis sedebat: claudus, quia in utroq; pede claudicās, à recto itinere cessabat. Qui ergo lucē ueritatis ignorabat, uia mandatorum dei currere nesciebat, delicias spirituales amiserat, nec bonū operari nouerat. Nō igitur soli illi currunt ad conuiuū, qui debiles sunt corpore, sed & mente. Pauper em̄ est, qui quāuis diues sit, tñ egens uirtutibus diuitias distribuit ut dñs, non autē eas cōcupiscit ut seruus. De quibus dñs ait: Beati pauperes spiritu.

Cæcus est, qui illud lumen aspicere non potest, q̄ dixit: Ego sum lux mūdi. Debilis, qui fidem perfectam non habet, quam dñs commendans discipulis, ait: Si habueritis fidē & rel. Claudus est, qui habet fidem sine operibus, aut opera sine fide. Quia sicut fides sine operibus mortua est, ita & opera sine fide nihil sunt. Ergo tales ad conuiuīū dei uocātur, q̄a non est opus sanis medicus, sed male habentibus. Cum autem ait, Exi in uias & sepes,] per illos qui de uñs uocātur, populum iudæorū intelligi uoluit, qui quasi ex uñs uocatus est, quia legem habebat, p̄ quam incedere debebat. Per sepes uero, gentilis populus intelligitur. Sepes uero, ex sylua sunt. Soler autem natio gentium p̄ ligna syluarum designari, sicut scriptum est: Tunc ex ultrabunt omnia ligna syluarum. Tunc autē ipsi uocati sunt, q̄n̄ latam & spaciosam uiam atq; tortuosam, quæ ducit ad mortem, reliquerunt, & iter rectū incedere cœperunt. Vnde Iohannes in Apocalypsi, postquā dixisset se ex duodecim tribubus duodecim milia signatos uidisse, adiunxit, dicens: Post hæc uidi turbam magnam, quam dinumerare non poteram. Notandum autem, quia in hac tertia inuitatione non dicitur, [uoca,] sed [compelle intrare.] Sunt enim pleriq; qui non facile ad deū cōuertuntur, nisi prius aut infirmitate aut paupertate aut aliqua necessitate constricti fuerint: quod illa parabola euāgelij de prodigo filio ostendit, qui cum egere cœpisset, ad se reuersus, dixit: Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus, ego autē hic fame pereor: surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccaui in cœlū & corā te, iam nō sum dignus uocari filius tuus. fac me sicut unum de mercenarijs tuis. Et de talibus Psal

1° Petri. 77
1° Cor. 12

mista ait: **Cum** occideret eos, tunc inquirebāt eum.
Et sicut per prophetam dicit, **Tantum** modo sola uexatio intellectum dabit auditui. **Nonnulli** enim electi post carnis desideria currere desiderant, cum amatoribus mūdi communem uitam ducere, sed oculus diuinæ misericordiæ eorum impias actiones præueniens, alios infirmitate affligit, alios paupertate attenuat, alios necessitatibus uarijs coangustat. **Cūq;** post flagella ad deum conuertuntur, quasi ad conuiuium eius intrare compelluntur. **Talibus** per prophetam dicitur, **Virga & flagello** castigaberis filia Sion, ut nō discedat zelus meus à te. **Tales** significauit puer ille **Amalechites**, de quo in **Regnorum** libris legitur, quī socijs fugientibus infirmus in uia remansit, quem **Dauid** psequēs **Amalechites** repperit, eumq; cibo & potu refocillauit, atq; ducē sui itineris fecit, & ipse postea cū **Dauid** **Amalechites** percussit, à quorū cōsortio infirmus in uia remansit. **Amalechites** enim, qui lamens populus interpretat, mūdi amatores significat, qui de aliorū facultatibus ditari desiderant. **Sunt** em̄ nonnulli electi qui cū talibus cōmunem uitam ducere optant, sed cū misericordia dei præueniente, aut infirmitate, aut aliqua necessitate præpediuntur, quasi infirmi in uia remanent, quos **Dauid**. i. manu fortis dñs scilicet **Iesus** **Ch̄rus** reperiens, spiritali cibo & potu refocillat, atq; eorū mentes ad cælestia firienda accēdit. **Et** solet contingere, ut ipsi postea ad deū cōuersi, amatores mundi spiritali gladio increpandos feriānt, cū quibus prius cōmunem uitā in seculo ducere desiderabāt, qualibus per **Osee** prophetam pie cōminatur, dicēs: **Ece** ego sepiā uiam tuā spinis, & sepiam eā maceria, & sequeris amatores tuos, & non appre-

* Reg. 30

Osee 2

hendes eos. queres, & non inuenies eos. & dices, Re-
uerar ad uirum meū priorē, quia bene mihi erat tūc
magis q̄ nunc. Valde aut̄ terribile est, q̄d in cōclusio-
ne huius parabolę dicit: Dico aut̄ uobis q̄ nemo
uiroz illoz. qui uocati sunt, gustabit cenam
meam. Quod omēs em̄ uocati sumus, scimus, utrum
aut̄ ad æternam beatitudinem degustandā peruentu-
ri, adhuc ignoramus. Multis em̄ modis uocat nos de-
us, per fidem, per baptismum, per exempla patrum, p̄
prospera & aduersa, per somnia & reuelatiōēs. Quia
ergo inexcusabiles sumus de uocatione, solliciti debe-
mus esse, necesse est, in boaa operatione, ne tēpore iu-
diciū a conuiuio dei exclusi, cum fatuis uirginibus sa-
me pereuntes & clamātes, Domine dñe, aperi nobis,
audiamus: Amē dico uobis, nescio uos, sed potius cū
prudētibus uirginibus in æterna satietate de uisiōe
conditoris iugiter epulemur. •

DOMINICA III.
post Pentecosten I. Petri V.

**Charissimi, Humiliamini sub potenti
manu dei, ut uos exaltet in tempore uisita-
tionis. Et reliqua.**

Modo fratres charissimi audiuius beatū Pe-
trum apostolum ad humilitatē nos cohor-
tantem atq; dicentem: Humiliamini sub
potenti manu dei. Manus dei, potestas eius datur
intelligi, quia in deo cōpaginatio membrorū non in-
uenitur, qui ubiq; & in omnibus totus est plenus, atq;
perfectus, Sub more hominum de deo loquitur scri-